

GYAKORLATI PEDAGÓGIA

1941.

NEVELÉSÜGYI FÜZETEK

november

9. füzet

Karácsony.

Körülöttünk lángban áll a világ. Ember az emberre tör, hogy utána rom és pusztulás jelezze a gyűlölet hatalmát.

Ilyenkor, mikor a betlehemi csillag felragyogni készül, önkénytelenül fülünkbe cseng az isteni Mester szava: „Jőjjetek hozzám mindannyian, kik fáradoztok a testi munka s a lelki törekvések fáradalmaiban és terhelve vagytok a boldogtalanság s a szív nyugtalanságának terhével, s én megenyhítlek titeket.“

Válóban „dicsőség mennyben az Istennek.“ Lehet-e nagyobb dicsősége az Urnak, mint ha a küzdő ember a mélységben sem felejtí el Öt; ha a földön az égre gondol s azt az országot várja, mely nem e földről való?

Mert az igazság ez: Krisztus országa nem a földről való, mert az ő országa a bűnbocsánat, a lelki béke, a kegyelem országa; ezek pedig a földön föl nem találhatók, ezek az Istentől jönnek. De ezeken kívül az egész élet, az egész ország a földről való s az a másik ország, a lelki béke országa ezt a földről való országot nem tagadja, haladását nem gátolja, sőt ellenkezőleg, sürgeti s előmozdítja. Annyira sürgeti és lelkesül érte, hogy összes társadalmi haladásunk magvait s irányait belőle vettük.

Legyen hát dicsőség Istennek a magasságban; legyen lelki békéje a világnak, szegénynek-gazdagnak, de ne azért, hogy a gazdag világ a szegényt lelki békével fizesse ki, s az országra, mely nem a világból való, utalja, míg magamagának a világról való országot is lefoglalja, hanem azért, hogy valamint a kimondhatatlan s minden kincset meghaladó földöntúli ország meg lett osztva szegénnyel és gazdaggal; úgy e földről való országból se zárjunk ki senkit.

E két országot foglalja egybe a szózat: „dicsőség Istennek a mennyekben“. És békesség a földön a jóakarató embereknek